

Księga Izajasza

Rozdział 16

1. Poślijcie baranki Panującemu nad ziemią, od skały aż do pustyni, do góry córki Syońskiej. **2.** Bo inaczej Moab będzie jako ptak tułający się, i z gniazda wypłoszony; tak będą córki Moabskie przy brodach Arnon. **3.** Wnijdź w radę, uczyn sąd, wystaw cień swój w pośród południa jako noc, skryj wygnańców, a tułającego się nie wydawaj. **4.** Niech mieszkają u ciebie wygnańcy moi. O Moabie! bądź ich ochroną przed pustoszyicielem; albowiem ustanie gwałtownik, ustanie pustoszyiciel, a wygładzony będzie z ziemi ten, który innych depcze. **5.** I będzie zgotowana stolica w miłosierdziu, a usiądzie na niej w prawdzie w przybytku Dawidowym ten, któryby sądził i szukał sądu, a czynił prędką sprawiedliwość. **6.** Lecz słyszeliśmy o pysze Moabowej, że bardzo pyszny jest, o hardości, i wyniosłości jego, i o zapalczywości jego; wszakże nie przyjdą do skutku zamysły jego. **7.** Przetoż narzekać będzie Moabczyk przed Moabczykiem, wszyscy kwilić będą; nad gruntami miasta Kirchareset wzdychać będą, mówiąc: Jużci są skażone. **8.** Owszem i pola Hesebońskie spustoszone są, i winna macica Sabama. Panowie narodów potarli najwyborniejsze macice jego, które aż do Jazer sięgały, a szerzyły się po puszczy; latorośli jego rozłożyły się, i przesięły morze. **9.** Przetoż płaczę dla płaczu Jazerczyków, i dla winnicy Sabama oblewam się łzami mojemu, o Hesebonie, i Eleale! bo na letni owoc twój, i na żniwo twoje przypadł okrzyk wojenny. **10.** I ustało wesele i radość nad polem urodzajnem; na winnicach nie śpiewają ani wykrzykują; wina w prasach nie tłoczy ten, który je tłoczył; i jać wykrzykania poprzestają. **11.** Dlatego brzmią wnętrzości moje nad Moabem jako lutnia, a trzewa moje nad Kircharesem. **12.** I stanie się, gdy się pokaże, że się spracował Moab nad wyżynami, tedy wnijdzie do świątyni swojej, aby się modlił, ale nic nie sprawi. **13.** Toć jest słowo, które Pan z dawna powiedział o Moabie. **14.** Ale teraz powiedział Pan, mówiąc: Po trzech latach, jakie są lata najemnicze, sława Moabowa zelżona będzie ze wszystką zgrają jego wielką, a ostatek jego lichy, maluczki i mdły będzie.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.